

ψων. Εἶνε ἀηδὲς νὰ ζητῆ τις ν' ἀνασκευάζῃ τοιαύτας σκέψεις, ἐνῶ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ κοινοῦ ἔργα τετελεσμένα. Καταπίπτουσιν ἀφ' ἑαυτῶν αὐται, ὡς ἀβέβαιοι καὶ ἀόριστοι.

* * *

Ἐχοντες λοιπὸν οἱ διμῶται Ἀθηνῶν ἀφ' ἐνὸς παρελθόν, ἔργα, δεδοκιμασμένα πρόσωπα, δεδοκιμασμένην διαγωγὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προγράμματα, κενὰς ὑποχέσεις, διατετορνευμένας φράσεις, δύνανται ἀσφαλῶς νὰ κρίνωσι καὶ νὰ σχηματίσωσι πεποιθήσιν ἀληθῆ, ἐδραϊὰν, ὅπως διὰ τῆς ψήφου των ἐκφέρωσι τὴν ἐτυμηγορίαν των.

Ὁρθοφρονούντες ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐρειδόμενοι, δὲν δύνανται ἢ νὰ συνεχίσωσι διὰ τῆς ψήφου των τὸ ἔργον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐὰν θέλωσι νὰ ἴδωσι τὸν δῆμον τῆς πρωτεύουσας ἐκεῖ ὅπου ἐμπρέπει αὐτῷ.

Λυκαδητινὸς

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Δεληγεωργικοί καὶ Τρικουπικοί παλαίουσιν ὡς μονομάχοι. Ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεωργῆς ἔφθασεν ἤδη ἐκεῖ. Οἱ πρῶτοι χρησιμοποιοῦσι τὰ κεφάλαια τῆς ἀντιπολιτεύσεως· οἱ δεῦτεροι τὰ κεφάλαια τῆς κυβερνήσεως. Οἱ τελευταῖοι ἀνοίγουν βίβλους ταμιακὰς καὶ εἰσαγγελικὰς, προσωποκρατοῦν ὀφειλέτας ἐκ δεκάτων παλαιῶν χρήσεων, ἐναντίον τοῦ ἐνεργητικοῦ νόμου τοῦ δίδοντος προθεσμίας μέχρις Ἀπριλίου 84, καὶ ἀφοῦ δώσωσι τὸν ὄρκον τῆς πίστεως ὅτι θὰ ψηφίσουν τὸν ὑπουργικὸν ὑποψήφον, ἀπολύονται· ἐκδίδουν κατασχετήρια διὰ πλημμελήματα, διακτάττοντες τὴν εἰσαγγελίαν νὰ μὴν ὑποβάλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον περαιωμένας τὰς δικογραφίας, ἕως οὗ προσέλθωσι τῷ κ. Θεμιστοκλεῖ Τρικουπῇ οἱ συγγενεῖς καὶ δώσωσι τὸν ὄρκον τῆς πίστεως· διώρισαν πολλοὺς προ-

σθέτους προσωρινούς ὑπαλλήλους εἰς τὰ Ταμεία, τὰς Ἐφορίας καὶ τὰς Ἀλυκὰς· παύουν καὶ ἀπειλοῦν μὲ παύσεις ἄλλους. Ἐπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ τῶν ὑπαλλήλων, οἱ γέροντες πρωτοκολληταί, ἀντιτάσσοντες περιφρόνησιν εἰς τὴν ἀπειλὴν καὶ λέγοντες : παύσατέ με, ἐγὼ εἶμαι δεληγεωργιστής, ὅ,τι δουλεῖα νὰ κάμω, θὰ μporέσω νὰ βγάλω τὸ καρβέλι τῶν παιδιῶν μου.

Ἐν Παραχελωίτιδι ἔχομεν ἀγριώτερα ἐπεισόδια· τὸ κόμμα τοῦ πρωθυπουργοῦ ζητεῖ νὰ ἐπιβληθῇ καὶ τραμπουκικώτερον. Καὶ δὴ παλληκαρὰς τις ἦλθεν εἰς λόγους ἐντὸς καφενεῖου ἐν Νεοχωρίῳ μὲ τὸν υἱὸν ἐνὸς Παππακόστη· εὐτυχῶς παρεμβάντες οἱ παριστάμενοι τοὺς ἐχώρισαν τῇ ἐπαύριον ὅμως, συναντήσας ὁ παλληκαρὰς τὸν νέον ἐπὶ κάρρου ἐπιστρέφοντα μὲ τὸ δίκανόν του ἀπὸ τὰ κτήματά του τὸν προσκάλεσε διὰ πιστολίου· ὁ νέος ἀπήντησε διὰ τοῦ ὄπλου, καὶ ὁ παλληκαρὰς ἐφρονεῖθη.

Ὡστε ἡ πάλῃ προμηνύεται σφοδρότατη μεθ' ὅλα οἱ δεληγεωργικοὶ νομίζουσι βεβαίαν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν δύο δημάρχων εἰς τὰς δύο πόλεις· ἀμφιβάλλουσι δὲ διὰ τὸν τῆς Μακρυνείας, διότι ἐκεῖ ἐξετέθησαν δύο ὑποψήφιοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἄϊδά.

Εἶνε φαίνεται ἀποφασισμένον εἰς τὰς ἀνερευνήτους βουλάς τοῦ Θεοῦ τῶν Ὀλυμπίων... Τσόχα νὰ μὴν ἐπιτύχῃ καμμία ἐκ τῶν παραστάσεων, τὰς ὁποίας μᾶς προσφέρει καθ' ἑκάστην ἐσπέραν εἰς τὰ ἀνάκτορά του. Ἐνῶ ὅμως αἱ ἔθροικα αὐτοῦ διαθέσεις ἐξεδηλώθησαν εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 503)

Τὴν ἐπαύριον ἔδωκεν ἔλευθερίαν εἰς πάντας τοὺς ὑπκρέτας νὰ ἐξέλθωσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Οὗτοι δὲ ἐπωφελοῦμενοι τῆς δοθείσης ἀδείας, τοῦ νὰ μεταβῶσι τῆδε κίχκισε ἀνεχώρησαν πάντες ἑμοῦ πρὸς διασκέδασιν εἰς ἅγιον Γερμανόν, οὐδόπως ἀναλογισθέντες ὅτι ὁ βαρόνος ἠθέλησεν ἀπλοῦστα ν' ἀπαλλαχθῇ τῆς παρουσίας των.

Δὲν ὄφειλε καὶ αὐτὸς νὰ ἐτοιμάσῃ τὰ πρὸς μετοικεσίαν του; Τὸ τοιοῦτο δὲν ἦτο μικρά τις ὑπόθεσις. Δὲν μεταφέρονται ἑκατομμύρια, ὡς συνήθως τις σάκκος. Σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν διῆλθε κλειὸν ἀσφαλῶς ταμεία, ἐν οἷς συνεσώρευσε τὸ χρυσίον, τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια, τὰς ἀξίας, καὶ ἀναισχύντως καὶ ἀνεὶ τύψεως τῆς συνειδήσεως τὰ κοσμήματα, ἅπερ ὁ ἀδελφός του ἔδωκε τῇ συζύγῳ του.

Εἶναι ἀληθὲς, φεῦ! ὅτι ἡ ταλαίπωρος Λουκία δὲν εἶχε πλέον ἀνάγκην τῶν ἀδαμάντων, ρουβινίων καὶ σμαράγδων. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα τῆς πολυτελείας, τὰ ὅποια τόσαι γυναῖκες ἐπίθυμοισι, δι' αὐτὴν ἦσαν χωρὶς ἀξίας.

Τέλος ἡ ὑπὸ τοῦ βαρόνου ἀναμενομένη στιγμή ἔφθασεν.

Ὡς προχθὲς, ἀμαξὰ τις ἔστη πρὸ τῆς κιγκλιωτῆς θύρας τοῦ οἰκῆματος, ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον τὸ ὄχημα τοῦ ἱατροῦ, ἀλλ' ὄδοιπορικὴ, εὐρεῖα, στερεὰ καὶ ἐλαφρὰ συγχρόνως ἀμαξά. Ὁ ἡνίοχος ἦτο ὁ αὐτός· μόνον ἀντὶ ἐνὸς ὑπῆρχον ἐζευγμένοι δύο μεγαλοπρεπεῖς ἵπποι. Οἱ ὑπῆρέται ἔσπευσαν εἰς προὔπαντησιν τοῦ ἀγαθοῦ ἱατροῦ Σχρονῶ καὶ συνώδυσαν αὐτὸν μέχρι τοῦ κατωφλίου τῆς οἰκίας, ὅπου ἀνέμενον αὐτὸν ὁ κ. Δεσιμαίτζ.

— Κύριε ἱατρὲ, εἶπεν ὁ βαρόνος, δὲν ἔχετε νὰ περιμένετε, τὰ πάντα εἶναι ἔτοιμα. Ἡ οἰκίστιος ὑμῶν ἔφαγε πρὸ μᾶς ὥρας μετὰ ὀρέξεω. καὶ ἐνεδύθη καλῶς.

— Καλῶς, καλῶς, κάλλιστα, κύριε βαρόνε.

Τούτου δὲ διατάξαντος.

Ἀμέσως οἱ ὑπῆρέται ἄραντες τὰ κιβώτια, ἔφερον ἐντὸς τῆς μεγάλης ἀμαξῆς.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ἡ μαρκησία ἐφάνη κρατοῦσα τὸν βραχίονα τῆς γυναικὸς, ἥτις ἔμελλε νὰ ἐκπληρώσῃ παρ' αὐτῇ καθήκοντα ὑπηρετρίας, δεσμοφύλακος καὶ μετ' ὀλίγον μαιᾶς. Προὔχρει ἤρμεος, τὴν ἠδύτητα ἔχουσα ἐν τῷ βλέμ-

μέχρι τούδε μελοδράματα, πάντες ἤλιζον ὅτι πρὸς τὴν **Ἄϊδᾶ** θὰ ἐδεικνύετο προσηνέστερος, διότι πρὸς τὸν **Γουαρανῆ**, μετὰ τοῦ ὁποίου στενωτάτα συνδέεται ἡ Ἄϊδᾶ καὶ λόγῳ μουσικῆς συνθέσεως καὶ λόγῳ καταγωγῆς καὶ λόγῳ ἐκπολιτίσεως ἐδείχθη εὐμενῆς πρὸ πάντων ὁμοῦς διότι ἐπιστεύετο, ὅτι θὰ ἐμαλάσσετο ἐκ τῶν ἰκεσιῶν τοῦ πλήθους, ὅπερ πρὸ καιροῦ ἤδη ἀνέμενε τὴν **Οὐρανέαν Ἄϊδᾶ** νὰ τὴν ἀναδιᾶσῃ εὐπρεπῶς εἰς τὰ Ὀλύμπια ὁ κ. **Τσόχας**.

Ἄλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων κ.λ. διότι ὁ κ. Τσόχας πρὸ ἡμερῶν εἶχε συγκαλέσει θεατρικὸν συμβούλιον, κατὰ τὸ ὁποῖον διένειμε τὰ πρόσωπα ὁ ἴδιος, καὶ καθ' ὃ λέγεται ὅτι ἔλαβε χώραν τὸ ἰλαρώτατον τοῦτο ἐπεισόδιον. Ἐπρόκειτο τὸ περὶ τοῦ Βασιλέως τῶν Αἰγυπτίων, τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ὁ κ. Τσόχας διὰ τελεσιδικίου καὶ δικαίας ὁμολογουμένως ἀποφάσεως ἀνέθηκεν εἰς τὸν δεύτερον βαρύτερον. . .

— Πῶς κύριε Ἰμπρεσάριε, εἶπεν οὗτος, ἐννοεῖτε νὰ μὲ προσβάλλετε; ἐγὼ δὲν λαμβάνω δευτερεῖον πρόσωπον.

— Τί, τί, διέκοψεν ὁ κ. Τσόχας, δευτερεῖον πρόσωπον κοτσάμου βασιλεῖς; τί λὲς ἔρῃ ἀδερφε;

Καὶ ἐπέισθη ὁ βαρύτερος καὶ ἀνεδέχθη τὴν βασιλείαν τῆς Αἰγύπτου. Ἀλλὰ τὸ κυριώτερον πρόσωπον, ἡ πτωχὴ Ἄϊδᾶ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔπρεπεν ὁ κ. Ἰμπρεσάριος νὰ δεῖξῃ μείζονα εὐλάβειαν ἢ τοῦλάχιστον πλειοτέραν διάκρισιν, παρεξηγήθη καὶ παρερμηνεύθη ἀπόνως ἀναθεῖσα εἰς τὴν κ. Βοτταρέλη, ἥτις εἶνε πολλῶ ὑποδεστέρα τῆς κ. Γκιζάνη καὶ ἥτις ἀπεδείχθη καὶ εἶνε ἐντελῶς ἀνίκανος νὰ ψάλλῃ τὴν Ἄϊδᾶν. Τὸ νεώτατον τοῦτο μελοδράμα τοῦ Βέρδη ἐγράφη διὰ φωνὴν μεγάλης δυνάμεως καὶ οὐχὶ διὰ φωνὴν ἐλαφρᾶν, ὅποια εἶνε ἡ τῆς κ. Βοτταρέλη καὶ διὰ τοῦτο ὅταν τὸ πρῶτον εἰσῆχθη ἐν Καίρῳ, ἡ Ἄϊδᾶ δὲν ἤρесе,

διότι ἡ μέλψασα αὐτὴν γυνὴ ἦτο ἐκ τοῦ εἶδους τῆς κυρίας Βοτταρέλη· ὅταν δὲ ἡ γυνὴ ἐκείνη ἀντεκατεστάθη δι' ἄλλης ὑψώφου δυνάμεως ὁ ἴταλὸς ψάλτης ἤρατο ἀληθῆ θρίαμβον.

Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἡμετέρα ὑψίφωνος ἤρесе ἀρκούντως εἰς τὸν Φάουστ, καὶ εἰς τὴν Τραβιάταν ἐν μέρει, ἀλλ' ἀπέτυχε οἰκτρὰ ὑποκριθεῖσα τὸ πρόσωπον τῆς Ἄϊδᾶ. Τὸ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀρχῆς ἀπεδοκιμάσαμεν τὴν φωνὴν τῆς κ. Βοτταρέλη, διότι καὶ ἀσθενεστάτη εἶνε, ἀκατάλληλος ἐπομένως ἐν ὑπαιθρίῳ θεάτρῳ, καὶ ὀλίγον μεταλλικὴ καὶ παρά πολὺ *τρεμουλιέρα*. Καὶ πόσον ἀδικος ὑπῆρξεν ἀληθῶς ὁ κ. Τσόχας πρὸς τὸν διακεκριμένον τενόρον κ. **Δεσάντης** συνταυτίσας τὴν τύχην του ἢ καλλίτερον τὴν φωνὴν του μὲ τὴν ὄλως δυσανάλογον καὶ ἀνεπαρκῆ φωνὴν τῆς κ. Βοτταρέλη. Ἡ φωνὴ τοῦ ἀρίστου καλλιτέχνου, διαυγῆς, ἰσχυρὰ, ἡχηροτάτη, πλήρης πάθους καὶ ἐκφράσεως, σχεδὸν ἐμειούτο, ἐσφαλлен, ἐδειλία καὶ ἐχάνετο εἰς τὸ κενὸν ἐκείνο τοῦ θεάτρου καὶ εἰς τὸ κενὸν τοῦ λάρυγγος τῆς ὑψίφωνου, ἥτις οὐδὲ ὄλως ἐδοῖται, οὐδὲν ἀνεπλήρου καὶ σχεδὸν ἐπνίγετο ἐν τῇ ἀσθενείᾳ της, μὴ ἔχουσα ἄλλο ἐφόδιον εἰμὴ τὸ μονότονον ἐκείνο τρέμουλο, ὑπεθυμίζον πιστώτατα τὸ *τρέμουλο* τῆς φισαρμόνιας ὑποβοηθοῦν τρόπον τινὰ τὸ ἄσμα βοῶντος κανταδόρου ἐν τῇ ἐρήμῳ!

Ἐν τούτοις ἀπηλαύσαμεν τὸν λαμπρὸν καλλιτέχνην ἀποδιώκοντες τῶν ὧτων μας πάντα ἄλλον παράχορδόν καὶ ἀφόρητον ἤχον, ἰδίως ὁσάκις ἀνεμιγνύετο ὁ χορὸς, κατὰ γράμμα ἀποτρόπαιος ἀποδειχθεὶς κατὰ τὸ μελοδράμα τοῦτο. Ὁ βαρύτερος ἤρесе ἀρκετὰ μὲ τὴν γλυκεῖαν κουρασμένην φωνὴν του, ἡ κοντράλτα δὲν ἤρесе καθόλου, ὁ δὲ καταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ Τσόχα νὰ ὑποκριθῇ τὸν Βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων δὲν διέψευσε ποσῶς τὴν πεποιθήσιν του καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ κοινοῦ.

Μάγκας.

ματι καὶ τὸ ἐπιβλητικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς βασιλίσσης νεωστί ἐστεμμένης.

Πειθίσιος εἰς τὴν πανοῦργον φωνὴν τῆς γυναικὸς Βιρέττης ἄφινε νὰ σύρῳσιν αὐτὴν ὡς παιδίον εἰς ὃ ὑπεσχέθησαν παλγνιον, ὅπερ ἀπὸ πολλοῦ ἐζήτει.

Διερχομένη πρὸ τοῦ βαρόνου, τοῦ ψευδοιατροῦ καὶ τῶν ὑπηρετῶν ἐστάθη τοὺς παρετήρησεν, χωρὶς νὰ τοὺς γνωρίσῃ, ἐχαίρετῃσε διὰ μηχανικῆς κινήσεως τῆς κεφαλῆς καὶ ἐμειδίασεν.

Ἄλλ' ἐν τῷ μειδιάματι τούτῳ ὑπῆρχε τι τοσοῦτον θλιβερόν, τοσοῦτῳ ὀδυνηρόν, ἢ δὲ φυσιογνωμία της κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἔσχεν ἔκφρασιν ἀγωνίας τόσο βαθείας, ὥστε ὁ βαρόνος, οἱ ὑπηρεταί, καὶ ὁ Βλαιρῶ αὐτός, ζωηρὰν ἠσθάνθησαν συγκίνησιν.

Θὰ ὑπέθετε τίς ὅτι ἡ δυστυχὴς μαντεύουσα τὴν ἀναμένουσαν αὐτὴν τύχην ἐζήτει χάριν παρὰ τῶν δημίων της. Οἶμοι! Τὸ περωμένον της ἐμελλε νὰ ἐκπληρωθῇ. Ἡ περιστερὰ ἦτο ἐντὸς τῶν ὀνύχων τῶν γυψῶν.

Αὕτη διήλθεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἠκολούθησαν σιωπηλῶς. Ὅτε ἠσθάνθη τὸν ζωηρὸν ἀέρα ἐπὶ τοῦ προσώπου της, τὸ φῶς ἐν τῇ ὄχρᾳ ἀνταναχλάσει τοῦ δύνοντος ἡλίου, ὡπισθοχώρησε μετὰ τινος φρίκης. Ἐκαστος θὰ ἐνόμιζε πρὸς στιγμὴν ὅτι ἐσκόπει ν' ἀντισταθῇ. Οὐδὲν τοιοῦτον συνέβη. Τῆς Ζεννὺ λαβούσης αὐτὴν ἐκ τοῦ ἐτέρου βραχίονος, ἡ Λουκία ἐπορεύθη μέχρι τῆς ἀμάξης, ἐφ' ἧς μηχανικῶς καὶ χωρὶς νὰ

λάβῃ ἀνάγκην πολλῆς βοηθείας, κατέλαβε θέσιν. Ἡ Βιρέττη ἐκάθισε πλησίον της, ὁ δὲ Βλαιρῶ ἀπέναντι αὐτῶν. Τῆς θυρίδος κλεισθείσης, ὁ Βλαιρῶ κατεβίβασε τὰ παραπετάσματα ἐκατέρωθεν.

Ὁ ἡνίοχος ἐπληξεν ἐλαφρῶς τὰς πλευρὰς τῶν ἵππων καὶ ἡ ἀμάξα ἀνεχώρησε ταχέως.

Πέραν τοῦ Ρουεῖλ ὁ ἥλιος ἤρξατο δύων. Ἡ ὁδὸς ἦτο ἔρημος. Ταχέως ὁ ἡνίοχος ἐξαγαγὼν τὸν ταινιοφόρον πῖλον καὶ τὸν διφθρωτῶν ἐπενδύτην ἔθετο ἐντὸς τοῦ κιβωτίου τῆς ἔδρας του καὶ ἐφόρεσεν ἕτερον πῖλον ἐκ δέρματος θηρίου καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπενδύτου ἕτερον χονδροῦψῃ τῶν ἀμαξίων.

Δύο ὥρας μετὰ τὴν ἀπαγωγὴν τῆς μαρκησίας Σαμαράνδ, τὸ οἶκημα ἦτον ἔρημον. Αἱ θύραι καὶ ὅλα τὰ παράθυρα ἦσαν κεκλεισμένα.

Πρῶτοι ἀνεχώρησαν ὁ ὑπνρέτης, ἡ μάγειρος καὶ ἡ Ἄγγλις, ὁ βαρόνος καὶ ὁ ἡνίοχος παρεκλούθησαν αὐτοὺς κατὰ πόδας. Ὁ τελευταῖος οὗτος εἶχε ζεύξει τοὺς δύο ἵππους εἰς τὸ ὄχημα. Ὁ κ. Δεσιμαίζ ἐφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἑκατομμύρια, οὐδεμίαν δὲ φωνήν, οὐδὲ ἡ τῆς συνειδήσεώς του, ἠκούσθη κραυγάζουσα: Ὁ κλέπτης!

Τὴν ἐπαύριον ἐν Πόρ-Μαρλὺ τὰ γραῖδια ἔλεγον.

— Ξερετε, τὸ μέγαρο κλείσθηκε, δὲν εἶνε πλέον κανέναν.

— Ἐνας μεγάλος ἰατρός ἦλθε καὶ ἤπρε τὴν τρελλήν, ἀλλ' ὄχι διὰ νὰ τὴν περιορίσῃ εἰς κανέναν φρενοκομεῖον τῶν

ΝΥΚΤΕΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, μετὰ τὸ ἀερόστατον τοῦ Βεδέ, τὸ ὁποῖον εἰρήσθω ἐν παρενθέσει, ἐξέτασεν ἐπάνω εἰς τὰ κεραμίδια οἰκίσκου τινὸς παρὰ τὸν Ἀκρόπολιν, τοῦ ὁποῖου οἰκίσκου ἢ οἰκοδόμοιο ἐξέσπασε πάλιν κατὰ τοῦ ἀερόναυτου, ἐξεληύσα μὲ χονδροξύλον διχὰ νὰ ἐκδικήσῃ ἐπὶ τῶν νότων τοῦ τὴν ἀπροσδόκητον ζημίαν καὶ διατάραξιν τῆς οἰκιακῆς τῆς εἰρήνης, ἀπαράλλακτα, ὡς θὰ τὸ ἐπραττε κατὰ τοῦ τυχόντος ἀγριογάτου· καὶ θὰ ἐξετέλει τὴν ἐκδικήσιν, ἂν δὲν συνείχετο ὑπὸ τῶν παρεστώτων· τί ὥραϊον ἔπαθλον εἰς τὸ τέρμα τοῦ ἀγῶνος θὰ ἐλάμβανεν, ὡς ἀρχαῖος ἱππότης, ἀπὸ γυναικείας χειρὸς, ὁ ταλαίπωρος αἰθεροδρόμος!.. Ἐλεγον λοιπὸν ὅτι τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, μετὰ τὸ ἀερόστατον, ἅμα αἱ πρῶται νυκτεριναὶ σκιαὶ διεχύθησαν ἐπὶ τῆς πόλεως, ὁ κόσμος, ὅστις· εὐρίσκατο ἔξω, ἐκτάκτως πυκνὸς καὶ ζωηρὸς, διηρείτο εἰς τρεῖς ἀποχωρήσεις, εἰς τρία διάφορα γούστα, ἐλάμβανε τρεῖς διαφόρους διευθύνσεις: ἢ ἐνεκαθιδρύετο εἰς τὰ δύο λειτουργοῦντα θεάτρα, ἢ κατελάμβανε τὴν πρώτην τυχοῦσαν τράπεζαν τοῦ καφενοῦ τῶν Ὀλυμπίων, ἢ ἐτρέπετο ἐπὶ τὰ πολυθρόνα σαλῶνα τῶν ὑποψηφίων δημάρχων μας. Καὶ οἱ μὲν φλεγματικώτεροι τῶν καφενοῦ θημῶνες ἐρόφων ἐν σιωπηλῇ ἠδύτητι τὸν ναργιλέν των, ἢ ἀπλάουον τοῦ παγωτοῦ των, οἱ δὲ ἀκροαταὶ τῶν θεάτρων, εὐμουσότεροι, ἐτέρποντο εἰς τὰς μελωδίας τοῦ Γουαρανῆ, καὶ τὰς χαριτωμένας περιπετείας τοῦ Ψαθίνου Καπέλλου.

Οἱ δὲ ῥέκται τῶν σαλονίων, πατριωτικώτεροι, ἢ ἐξήντλων ἐντὸς αὐτῶν δεινὰ ἐπιχειρήματα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς μελλούσης ἐπιτυχίας τοῦ φίλου των ὑποψηφίου, ἢ πομπωδῶς παρήλαυον ἔξω, ἐκλυόμενοι εἰς παρατεταμένας ζητωκραυγὰς καὶ πυροσοφίαν καὶ ἄλλην βοήν καὶ πάταγον·

Παρισίων φαίνεται ὅτι ἔχει ἓνα θεῖο εἰς τὴν Ἀγγλίαν ποῦ τὴν ζητεῖ.

Ὁ βρόνος πολὺ καλὰ φέρθηκε, μὲ τόσην εὐγένειαν εἰς τὴν κόρη... Ἀγαποῦσε αὐτὸς τὸν ἀδελφόν του! Οἱ ὑπρέται του τὸν εἶδαν νὰ κλαίῃ, νὰ θρηνῇ. Τί ἐξαιρετος ἄνθρωπος αὐτός· τί καλός!

— Πῶς ἀπατηθήκαμε· ἐγὼ τὴν νόμιζα πανδρεμένην, μὰ τὰ μάτια μου... καὶ ἐκεῖνη δὲν ἦταν. Ἄς μὴ πιστεύωμεν πολὺ εἰς τὰ ἐξωτερικά.

— Ἄ! ἦταν μίαν ἀναισχυντη γυναῖκα, τέτοιαις γυναικῆς τίποτε δὲν κυττάζουν, ὅλα τὰ περιπαίξουν, εἶνε τόσον αὐθάθεις... Νὰ νομιζήται μαρκησία! ποῖα αὐθάθεια!...

— Ἰδοὺ ποῖα εἶνε σήμερα ἡ κατάστασις μας, ἡ ἑταῖρα στέκεται ὑψηλά, ἔχει δούλους, παλάτι ἔς τὸ Παρίσι, ἄλλο ἔς τὴν ἐξοχὴν, ὀνομάζεται βαρόνη, κόμισσα, μαρκησία, ἐνίοτε δούκισσα καὶ πολλάκις καὶ πριγκηπέσσα.

Τοιαῦτα ἔλεγον, τοιαύτας ἐξήνεγκον σκέψεις περὶ τῆς δυστυχοῦς Λουκίας. Ὡς κατανοεῖ δὲ ἕκαστος, οἱ λόγοι τοῦ βαρόνου ἐπαναληφθέντες ἤδη ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν ἔφερον τὸ ἀποτελεσμά των.

Ἡ μαρκησία ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον ὄλων τῶν συνδιαλέξεων. Οἱ ἐκφερόμενοι λόγοι ἦσαν λόγοι ἀγανακτήσεως, ἀπεχθείας, καταφρονήσεως, οὐδεμιά λέξις οἴκτου. Ἦτο τρελλή. Καὶ πάντες ἐγένοντο ἀνοικτίρμονες.

καὶ ἀπετελεῖτο οὕτω συνεχῆς καὶ ὑπόκωφος ἰαχὴ ἀνὰ τὴν πόλιν, ἐπικρατοῦσα παντὸς ἄλλου θορύβου, καὶ τῶν ψιθύρων τῶν ὑπαιθρίων τραπέζων, καὶ τῆς ἠχοῦς τῶν ὑπαιθρίων θεάτρων, ἧτις δὲν ἐξετείνετο πέραν τῆς πλατείας τῶν Στύλων, ἰαχὴ ἢ ὁποῖα καταφθάνουσα μέχρι τῶν ἡσυχωτέρων συνοικιῶν τῆς πόλεως καὶ πλῆττουσα τὰ ὄτα τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐκεῖ πέραν εὐρεθέντος μονήρου διαβάτου, ἠδύνατο νὰ διεγείρῃ ποικίλας αὐτοῦ σκέψεις ἐπὶ τῶν ποικίλων ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας ἡ εὐεργετικὴ νύξ παρέχει εἰς τόσφ ἀντικείμενας πρὸς ἀλλήλας ἐνεργείας, εἰς ἐρωτικὰς συνεντεύξεις καὶ φονικὰς ἀποπειράς, εἰς θεατρικὰς ἀπολαύσεις καὶ κομματικὰς διαδηλώσεις.

Καὶ ὄχι μόνον αἱ θορυβώδεις ἐπιδείξεις, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀσφαλέστεραι, αἱ ἀποτελεσματικώτεραι δι' ἐκλογὰς ἐνεργεῖαι τελοῦνται ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς νυκτός, πρὸ πάντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὅπου ἡ ἐκλογικὴ κίνησις παρουσιάζει καὶ ἰδιαιτέρὰ τινα χαρακτηριστικά. Ἐκεῖ οἱ περὶ τοὺς ὑποψηφίους βουλευτὰς ἢ δημάρχους ἀποτελοῦντες τὸν κύκλον τῆς ἐνεργείας εἰς δύο δύνανται εἶδη νὰ διαιρεθῶσι: εἰς δραστηρίους τῆς ἡμέρας καὶ δραστηρίους τῆς νυκτός.

Οἱ πρῶτοι ἀναιβοκατεβαίνουν τὰς κλίμακας τῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν κομματαρχῶν, ποδοσκακίζονται, φειλονεικοῦσι, στήνουν γιὰ τὸ τίποτε καυγᾶ, ἀναγινώσκουσι μεγαλοφῶνως εἰς διαφόρους ὀμίλους τὰς φιλικὰς ἐφημερίδας, κρυφομιλοῦσιν, ἰδρώνουν, φωνάζουν, προσκολλῶνται εἰς τὸ πλευρὸν ἀγαθῶν ψυχοφόρων, διευθυνομένων πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ὑποψηφίου των, διὰ νὰ φανοῦν ὅτι αὐτοὶ τοὺς ἔφεραν, διαθέτοντες τὰς ψήφους των· τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι σκάνουν μερικὸς ποῦ δὲν τὰς χωνεύουν, καὶ κόβουν μερικὰς ψήφους τῶν ὑποψηφίων των, ἢ τὸ πολὺ πολὺ, ἂν ἦνε ἐρωτόληπτοι, φιγουράρουν εἰς τὰς γυναῖκας. Ἄλλ' οἱ δεῦτεροι, αἱ νυκτερίδες, ὦ! ἐκεῖνοι διαφεροῦν. Ἐκεῖνοι τὴν ἡμέραν ἡσυχάζουν, ἀπομεινωμένοι, ἀδιάφοροι, νυσταλέοι· δὲν τοὺς μέλλει τὴν

Ἄλλὰ τὰ πάντα παρέρχονται, λησμονοῦνται. Μετὰ δύο ἐβδομάδας οὐδεὶς ἐσκέπτετο πλέον περὶ τῆς δυστυχοῦς Λουκίας, μαρκησίας Σαμαράνδ.

ΛΣΤ'

ΠΩΣ Η ΚΛΕΜΕΝΤΙΝΗ ΔΕΒΩΚΟΥΡ ΕΓΕΝΕΤΟ
ΒΑΡΟΝΗ ΔΕΣΙΜΑΙΖ

Ὁ βρόνος Δεσιμαίζ εἶχεν ἀγοράσει μέγαρόν τι κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν Ἡλυσιῶν Πεδίων, καὶ συνεσκεύασε πολυτελῶς αὐτό. Ἐν τούτοις δὲν ἐβιάζετο πολὺ ἵνα ἐροδιάσῃ αὐτὸ δι' ὄλων τῶν ἀναγκαίων. Δὲν εἶχεν ἀκόμη ἢ τρεῖς ὑπρέτας καὶ ἤρκειτο ἐν τῷ παρόντι εἰς τοὺς ἵππους καὶ τὰς ἀμάξας, οἵτινες ἠγοράσθησαν ὑπὸ τοῦ μαρκησίου.

Ἐν τῷ μεγάρῳ του ἐδέχετο φίλους μόνον τινὰς ἐκλεκτοὺς. Ἐβραίνετο ἐπιφυλακτικῶς, οἱ δὲ λόγοι του ἦσαν συννετοί. Ἐφερεν ἐπιδεικτικῶς τὸ πένθος τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐδείκνυε μεγάλην ὑλιψίν, ἀληθῆ ὀδύνην. Σκοπὸν εἶχε νὰ ἐπανορθῶσῃ τὸ παρελθόν του ἐνώπιον τοῦ κόσμου, καὶ ἐφαίνετο ὅτι παρήτησε διὰ παντὸς πάσας τὰς ἀσωτίας, ὧν ἔνεκα ἐπευφημεῖτο ἄλλοτε ὑπὸ τῶν φιληθῶνων παρισινῶν.

Ἡκολούθει τὰς συμβουλὰς τοῦ Βλαιρώ, εἰπόντος αὐτῷ.

— Κατ' ἀρχὰς, κύριε βαρόνε, μὴ θόρευον, μὴ μεγαλοπρέπειαν· προσέξατε!

ήμεραν, ἂν τοῖς ὁμιλήσετε ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου Α, ἢ κατὰ τοῦ ὑποψηφίου Β· θὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐργασίαν των, ἐργατικοί, ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐνῶ οἱ πρῶτοι συχνὰ εἶνε λόγιοι νέοι, — θὰ μειδιάσουν. . . ἢ θὰ χασμῆθωσιν. . . Ἀλλὰ μόλις ἡ ἀγγλὶς ἡμέρα παραδώσῃ τὸ κράτος τῆς εἰς τὴν ἀφρικανὴν ἀδελφὴν τῆς, ἐνδύονται τὴν πανοπλίαν των, κατεσκευασμένην ἢ ἐκ μετάλλου. . . χρυσοῦ, ἀργυροῦ, χαλκίνου, ἢ. . . ἐκ τραπεζογραμματίων· τὰ ὄμματά των, ἀσφαλῶς βλέποντα ἐν τῇ νυκτι, γνωρίζουν διὰ ποίας ὁδοῦ πρέπει νὰ πορευθῶσι, καὶ ποῦ νὰ σταματήσωσιν· ἢ θήρα των συνίσταται εἰς. . . θύρας, καὶ ἡ πείρα τοῦς ἐδίδαξεν, ὅτι θὰ ἀνοιχθῶν ἐκεῖναι πρὸ τῆς ἐλαχίστης κλαγγῆς τῆς μαγικῆς πανοπλίας των· γνωρίζουν καλὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἠξεύρουσι εἰς ποίους πρέπει νὰ μιλήσωσιν, καὶ εἰς ποίους νὰ μιλήσωσιν, καὶ πῶς νὰ τοὺς μιλήσωσιν, καὶ τότε τὰ ἔπη των πρέπει νὰ ἦνε πτερόεντα, καὶ ποτὲ χροσᾶ. Ὡς, δὴλον, ἐκεῖνοι, μεθ' ὧν συνεννοοῦνται εἶνε ἡ ὑποστάθμη τῆς κοινωνίας, ἢ γελοιοποιεῖα τοῦ δικαιώματος· τοῦ ἐκλέγειν, προκομμέναι συνειδήσεις, εὐγενεῖς καρδίαι· ἀλλὰ δυστυχῶς ἐν τῇ στάθμῃ τῆς ἐκλογῆς συρίζουν πολὺ — καὶ δὲν εἶνε καὶ ὀλίγοι. — Ὅπως ὁ Ραχοσυλλέκτης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ γνωστῷ παρ' ἡμῖν δράματι, τὴν νύκτα ἐτέλει τὴν ἐργασίαν του, περισυνάγων καὶ τὸ εἰδειχθέστερον ράκοι, ἐξ οὗ θὰ κατηρτίζετο ὁ στιλπνότερος χάρτης, οὕτω καὶ οἱ τῆς νυκτὸς περιδρόμοι οὗτοι περισυνάγουσι τὰ παντοῖα κοινωνικά ράκη, ἐξ ὧν κατηρτισθῆσεται λαμπροφανὴς ἢ ἐπιτυχία τοῦ δεινοῦ ὑποψηφίου φίλου των.

Ζήτηώ λοιπὸν ἡ νύξ, ἡ τόσῳ συντελοῦσα εἰς τοὺς γάμους, καὶ τὰς ἐκλογικὰς ἐπιτυχίας.

᾽Ονουλουδῶ.

ΒΕΒΤΑΣΗΙΣ

Ἡ νεαρωτάτη μαθήτρια τῆς γ' τάξεως τοῦ παρθεναγωγ-

Καίτοι σφόδρα ἐπεθύμει νὰ ἀπολαύσῃ τῆς τοσοῦτῳ ἀδίκαως κτηθείσης περιουσίας, ἐμετρίαζεν ὅμως ἑαυτὸν θέτων χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθυμίας του. Ἐπρεπε ν' ἀπατήσῃ τὸν κόσμον καὶ ἐπέτυχεν. Ἐλαβε τὰ μέτρα του, ὅπως μὴ διεγείρῃ κοινὴν τὴν προσοχὴν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἔμεινε λίαν εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰς συμβουλὰς, ἃς τῷ εἶχε δώσει ὁ Βλαϊρῶ, διότι οὐδόλως σχεδὸν ἠπόρησαν ἐπὶ τῇ ἐπελθούσῃ μεταβολῇ εἰς τὴν περιουσίαν του, τοῦθ' ὅπερ μάλιστα παρηλθεν ἀπαρατήρητον, ὡς τόσα ἄλλα πράγματα ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσιν.

Οἱ δὲ φίλοι του, οἱ φιλήδονοι, ἀπατηθέντες καὶ αὐτοὶ, ἀπεστράφησαν, ἐγκατέλιπον αὐτὸν, μὴ εὐρίσκοντες αὐτὸν ἄξιον νὰ κατέχῃ θέσιν τινὰ μεταξὺ αὐτῶν. Τοῦτο δ' ἀκριβῶς ἐπεθύμει καὶ ὁ βαρόνος. Ἀπεναντίας, παρὰ ταῖς τιμίαις ἀνθρώποις προσεκτίησθε πολλὰς συμπαθείας, τοῦθ' ὅπερ ὀσαύτως ἤθελε.

Φίλος τοῦ μαρκησίου Δεπρέελ, παρουσιασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰς μᾶλλον συχνάζομενας ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου αἰθούσας, ἐτύγχανε πανταχοῦ καλῆς ὑποδοχῆς.

Ὁραῖος, κυψίος, διακεκριμένος, λεπτός, σώφρων ἐν ταῖς λόγοις, ὀλίγον δειλὸς, ἀμηχανῶν, περιποιητικὸς πρὸς τὰς κυρίας, ἰδίως πρὸς τὰς γραικὰς, κατέστη ταχέως ὁ εὐνοούμενος αὐτῶν, αἵτινες προσεφέροντο λίαν φιλαρέσκως καὶ περιποιητικῶς πρὸς αὐτόν.

Ὁ βαρόνος, ἐξηκολούθει θαυμασίως παριστῶν τὴν κωμωδίαν.

γαίου τῆς κυρίας Χίλλ, Ἐρατῶ Σ. Βάλβη, ἐκ Μεσολογγίου, διεκρίθη διὰ τὰς λαμπρὰς αὐτῆς ἐξετάσεις ἐσχάτως, τυχούσα τοῦ ἀρίστα εἰς πάντα τὰ μαθήματα. Δικαιῶς ἔθεν χαίροντες δι' αὐτὴν πατὴρ καὶ ἀδελφοὶ καὶ συγγενεῖς τῇ ἀπευθύνουσι σήμερον, ὡς εὖσημον τῆς ἐξαιρέτου ἐπιμελείας τῆς, μυρίας εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια.

— Ὁ μικρὸς ἡμῶν φίλος Ἰωάννης Χαλκοκονδύλης ἐπιμελέστατος καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τοῦ κ. Σιμπούλου ἔδωκεν ἀρίστας ἐξετάσεις καὶ διεκρίθη.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Παρίσις, 3 Ἰουλίου. Εἰδήσεις ἐκ Φροσδόφ λέγουσιν ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ κόμητος τοῦ Σαμβῶρ δὲν ἐβελτιώθη.

Ὁ κόμης τῶν Παρισίων καὶ ὁ δούξ τοῦ Νερμὺρ ἀνεχώρησαν, μεταβαίνοντες εἰς Φρονδόρφ.

Παρίσις, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον . Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,17. Τουρκικὸν δάνειον 10,97. Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 350. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25.29.

Ἀλεξάνδρεια, 3 Ἰουλίου. Χθὲς ἐγένοντο 105 θάνατοι ἐκ χολέρας ἐν Δαμιέττῃ καὶ 16 ἐν Μανσούρα.

Γλασκῶβ, αὐθημερόν. Πλεῖστον καθελκυόμενον εἰς τὴν θάλασσαν ἀνετράπη· 65 ἄνθρωποι ἐπίνγησαν.

Λονδίνον, 3. Ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὁ λόρδος Γράμβιλλ ἐκτίθησι τὰ κατὰ τῆς χολέρας ληθέντα μέτρα. Ἀναγινώσκει ἐπιστολὴν τοῦ Gull ἀποραινόμενον ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος ν' ἀνησυχώμεν εἴτε διὰ τὴν Αἴγυπτον εἴτε διὰ τὴν Εὐρώπην. Ὁ λόρδος Γράβιλλ πιστεύει ὅτι ἡ ἐν Αἰγύπτῳ χολέρα ἐγεννήθη ἐν τῇ χώρᾳ καὶ δὲν θέλει ἀποκαταστῆ ἐπιδημική.

Πάντες ἔλεγον καθ' ἑαυτοὺς ἢ ἐψιθύριζον εἰς τὰ ὄτα :

— Εἶνε ὁ βαρόνος Δεσιμαίξ ἀρίστος νεανίας· ἴσως ἐγνωρίσατε τὸν πατέρα του, περὶ οὗ ἐγένετο ἄλλοτε πολὺς λόγος· ἦτο ἕνας παίκτης, διεφθαρμένος, ὅστις κατεβρόχθισε τὴν περιουσίαν του. Ὁ υἱὸς του θὰ ἦτο ἠναγκασμένος σήμερον νὰ ἐργάζεται, ἵνα ζῇ, ἐὰν μὴ εἶχεν ἀδελφὸν πρωτότοκον, ὅστις ἀπέκτησε περιουσίαν ἐν ξενίᾳ γῆ· πρὸ τινων δὲ μνηῶν ἀποβιώσας ἀφήκεν ὅτι εἶχεν εἰς τὸν βαρόνον, ἕως δύο ἢ τρία ἑκατομμύρια, ὡς λέγεται. Περιουσία ὄχι εὐκαταφρόνητος.

Νέος εὐπροσῆγορος, ὠραῖος, ἠθικός, πλούσιος, κεκτημένος ὠραῖον ὄνομα, ὁ βαρόνος δὲν εἶνε πρόσωπον ἄξιον ἀποστροφῆς, ἰδίως κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καθ' οὓς αἱ νεάνιδες δυσκόλως εὐρίσκουσι νὰ ὑπανδρευθῶσι. Λοιπὸν νὰ νυμφεύσωμεν τὸν βαρόνον. Εἶνε εὐχάριστον νὰ νυμφεύη τις ἄλλους.

Ἡμέραν τινὰ ἡ ἐπικληρὸς δούκισσα Δικοργγερονῶν εἶπεν εἰς τὸν βαρόνον.

— Κύριε Δεσιμαίξ, θέλετε νὰ νυμφευθῆτε; Μὴ γελᾶτε, κύριε, ἡ ἐρώτησίς μου εἶναι σπουδαία, σπουδαιότατη.

— Τότε, ὦμεν σοβαροὶ, κυρία δούκισσα. Θεέ μου, θέλω νὰ νυμφευθῶ προθύμως, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νεάνις τις νὰ μοι ἀρέσῃ καὶ νὰ με θελήσῃ.

— Νομίζετε τοῦτο ἀδύνατον, βαρόνε;

— Οὐχί βεβαίως· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε. . .

(ἀκολουθεῖ)